

กฎหมายลิขสิทธิ์

หัวข้อเนื้อหา

- วัตถุประสงค์ของกฎหมายลิขสิทธิ์
 - สาระสำคัญของกฎหมายลิขสิทธิ์
 - พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
 - พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558
 - พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558
 - พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2561
 - พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2565
 - ตัวอย่างการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์
-

วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

- ให้ความคุ้มครองป้องกันผลประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและทางศีลธรรม ซึ่งบุคคลพึงได้รับจากผลงานสร้างสรรค์อันเกิดจากความนึกคิดและสติปัญญาของตนเอง
- แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์จะปิดกั้นสาธารณชนที่จะได้ใช้ประโยชน์จากผลงานสร้างสรรค์ ในทางตรงกันข้ามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์มุ่งที่จะสร้างดุลยภาพในการคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์และการแสวงประโยชน์จากงานสร้างสรรค์โดยสาธารณชนหรือบุคคลอื่นในสังคม

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

- คือ การกำหนดนิยามการคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไว้อย่างชัดเจนในฐานะงานวรรณกรรม การให้ความคุ้มครองแก่งานฐานข้อมูล การคุ้มครองสิทธิของนักแสดง การเพิ่มสิทธิในการให้เช่า แก่เจ้าของงานโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ โสตทัศนวัสดุ และสิ่งบันทึกเสียง
- การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิให้เป็นธรรมและเหมาะสม การเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้สิทธิในพฤติการณ์พิเศษ การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศให้ชัดเจนและรัดกุมยิ่งขึ้น การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย การปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และการกำหนดกลไกการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างของพระราชบัญญัติ

หมวดที่ 1

- ลิขสิทธิ์

หมวดที่ 2

- สิทธิของนักแสดง

หมวดที่ 3

- การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติกรรมพิเศษ

หมวดที่ 4

- คณะกรรมการลิขสิทธิ์

หมวดที่ 5

- ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

หมวดที่ 6

- พนักงานเจ้าหน้าที่

หมวดที่ 7

- บทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

มาตรา 1

- พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537“

มาตรา 2

- พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3

- ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

มาตรา 4 คำนิยาม

- “**ผู้สร้างสรรค์**” หมายความว่า ผู้ทำหรือผู้ก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้
 - “**ลิขสิทธิ์**” หมายความว่า สิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำการใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ทำขึ้น
-

ลิขสิทธิ์

1. งานวรรณกรรม

หนังสือ สิ่งพิมพ์ สิ่งเขียน ปาฐกถา เทศนา สุนทรพจน์
และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. งานนาฏกรรม

การรำ การเต้น การแสดงโดยวิธีใบ้ การทำท่าหรือการ
แสดงที่ประกอบขึ้นเป็นเรื่องราว
เป็นการแสดงให้ปรากฏ ไม่จำเป็นต้องมีการบันทึกไว้

ลิขสิทธิ์

3. งานศิลปกรรม (7 สาขา)

- 3.1 งานจิตรกรรม การวาดเขียน ระบายสีด้วยสีและสิ่งอื่นๆ
- 3.2 งานประติมากรรม งานแกะสลัก งานปั้น งานหล่อ
- 3.3 งานภาพพิมพ์ รวมถึงแม่พิมพ์ที่ใช้ในการพิมพ์
- 3.4 งานสถาปัตยกรรม ออกแบบอาคาร ตกแต่งภายในภายนอกอาคาร รวมถึงแบบอาคารจำลอง
- 3.5 งานภาพถ่าย ภาพนิ่ง ด้วยกล้องบันทึกภาพ
- 3.6 งานภาพประกอบ แผนที่ โครงสร้างของสิ่งของ ภาพร่าง ภาพสามมิติ
- 3.7 งานศิลปประยุกต์ เป็นการนำงานตามข้อ 3.1 - 3.6
อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

4. งานดนตรีกรรม

เพลง โน้ตเพลง การเรียบเรียงเสียงประสาน

ลิขสิทธิ์

5. งานโสตทัศนวัสดุ

การบันทึกเสียงและภาพ

6. งานภาพยนตร์

การฉายภาพต่อเนื่องและเสียงประกอบภาพยนตร์

ลิขสิทธิ์

7. งานสิ่งบันทึกเสียง

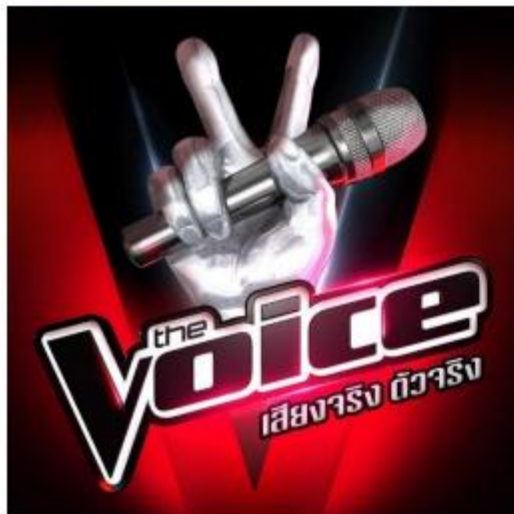
การบันทึกเสียงลงในวัสดุ

MP3 PLAYER

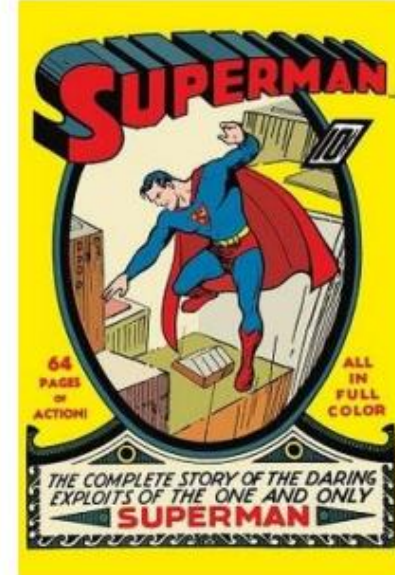
8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ

งานโทรทัศน์ งานวิทยุกระจายเสียง เคเบิลทีวี

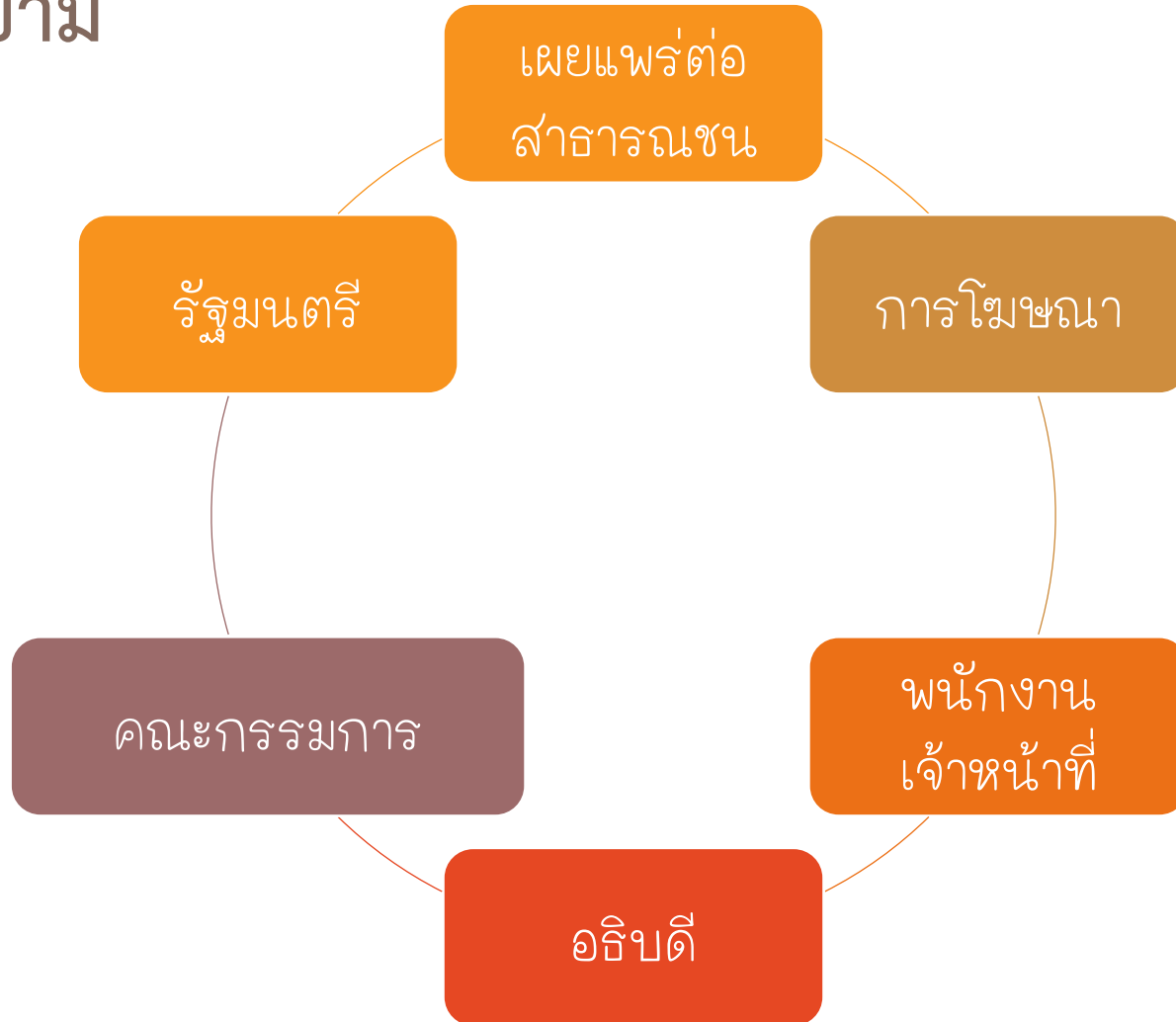
การดัดแปลง (Adaptation)

- ผู้ดัดแปลงมีลิขสิทธิ์ในงานที่ได้ดัดแปลง
- แต่ต้องไม่กระทบถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ ที่มีอยู่ในงานของผู้สร้างสรรค์เดิมที่ถูกดัดแปลง
 - งานแปลหนังสือ
 - การนำนิยายมาทำเป็นภาพยนตร์
 - การแปลงงาน 2 มิติเป็น 3 มิติ
 - การเรียบเรียงเสียงประสานเพลงขึ้นใหม่

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

มาตรา 4 คำนิยาม

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

- มาตรา 5 ให้**รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์**รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 ลิขสิทธิ์

มาตรา 6 งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

1.งานวรรณกรรม Literary Work

2.งานนาฏกรรม Dramatic Work

3.งานศิลปกรรม Artistic Work

8.งานแพร่เสียงแพร่ภาพ Sound and Video Broadcasting Work

ลิขสิทธิ์ (Copyright)

4.งานดนตรีกรรม Musical Work

5.งานสิ่งบันทึกเสียง Sound Recording Work

6.งานภาพยนตร์ Cinematography Work

7.งานโสตทัศนวัสดุ Audio-Visual Work

9.งานอื่นใดอันเป็นงานในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ Any Other Work in the Literary, Scientific or Artistic Domain

ผลงานที่ไม่ถือว่าเป็นลิขสิทธิ์

- ข่าวประจำวัน
- กฎหมาย
- ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง
- หนังสือโต้ตอบของหน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่น
- คำพิพากษา คำวินิจฉัย รายงานทางราชการ
- คำแปลและการรวบรวมสิ่งต่างๆ ข้างต้น โดยส่วนราชการ

หมวด 1 ลิขสิทธิ์ (ส่วนที่ 2 การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์)

หลักเกณฑ์ทั่วไปสำหรับผู้สร้างสรรค์ (มาตรา 8)

โดยปกติแล้ว ผู้สร้างสรรค์จะเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ในงานที่ตนได้ทำขึ้นทันที โดยต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้:

- **กรณีงานยังไม่ได้โฆษณา:** ผู้สร้างสรรค์ต้องมีสัญชาติไทย หรืออาศัยอยู่ในประเทศไทย หรือเป็นสัญชาติ/อาศัยอยู่ในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาด้านลิขสิทธิ์ที่ไทยเป็นสมาชิกอยู่ด้วย
- **กรณีงานโฆษณาแล้ว:** ต้องเป็นการโฆษณาครั้งแรกในประเทศไทย หรือในประเทศภาคี หรือหากโฆษณานอกกลุ่มประเทศภาคีครั้งแรก ต้องมีการนำมาโฆษณาในไทยหรือประเทศภาคีภายใน 30 วันนับแต่วันโฆษณาครั้งแรก
- หากผู้สร้างสรรค์เป็น นิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

หมวด 1 ลิขสิทธิ์ (ส่วนที่ 2 การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์)

ลิขสิทธิ์ในฐานะพนักงานหรือลูกจ้าง (มาตรา 9)

- การสร้างงานในฐานะลูกจ้างของบริษัท ลิขสิทธิ์ในงานนั้นจะเป็นของตัวลูกจ้างเอง เว้นแต่จะมีหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น
- อย่างไรก็ตาม นายจ้างมีสิทธิในงานนั้นออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ ตามวัตถุประสงค์ของการจ้างแรงงานนั้น

ลิขสิทธิ์ในงานรับจ้าง (มาตรา 10)

หากเป็นการจ้างทำของ (เช่น การจ้างศิลปินวาดภาพเฉพาะกิจ) กฎหมายกำหนดให้ ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ ในงานนั้นทันที เว้นแต่ผู้สร้างสรรค์และผู้ว่าจ้างจะได้ทำข้อตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด 1 ลิขสิทธิ์ (ส่วนที่ 2 การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์)

งานดัดแปลงหรือการรวบรวม (มาตรา 11 และ 12)

- **งานดัดแปลง:** หากได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์เดิมให้นำงานมาดัดแปลงได้ ผู้ที่ดัดแปลงนั้นจะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานใหม่ที่เกิดขึ้น โดยไม่กระทบสิทธิของเจ้าของเดิม
- **งานรวบรวม:** การนำงานลิขสิทธิ์หรือข้อมูลต่าง ๆ มารวบรวมโดยมีการคัดเลือกหรือจัดลำดับอย่างสร้างสรรค์ (ไม่ได้ลอกเลียนผู้อื่น) ผู้ที่รวบรวมจะมีลิขสิทธิ์ในงานรวบรวมนั้น

งานของหน่วยงานรัฐ (มาตรา 14)

งานที่สร้างขึ้นจากการจ้าง ตามคำสั่ง หรือในความควบคุมของ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานรัฐ/ท้องถิ่น ให้ ลิขสิทธิ์เป็นของหน่วยงานนั้น ๆ

เว้นแต่จะมีการตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นในรูปแบบลายลักษณ์อักษร

หมวด 1 ลิขสิทธิ์ (ส่วนที่ 3 การคุ้มครองลิขสิทธิ์)

สิทธิแต่เพียงผู้เดียวของเจ้าของลิขสิทธิ์ (มาตรา 15)

กฎหมายกำหนดให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการกระทำการใด ๆ ต่อไปนี้กับงานของตน:

- **ทำซ้ำหรือดัดแปลง:** การคัดลอกหรือเปลี่ยนรูปงานเดิม
- **เผยแพร่ต่อสาธารณชน:** การนำงานออกแสดงหรือจำหน่ายให้คนทั่วไปรับชมหรือรับฟัง
- **การให้เช่า:** สิทธินี้ครอบคลุมเฉพาะงานบางประเภท ได้แก่ โปรแกรมคอมพิวเตอร์, สื่อทัศนวัสดุ, ภาพยนตร์ และสิ่งบันทึกเสียง
- **การให้ประโยชน์:** มอบสิทธิหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากลิขสิทธิ์ให้แก่ผู้อื่น
- **การอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิ:** สามารถกำหนดเงื่อนไขให้ผู้อื่นเข้ามาใช้งานได้ แต่เงื่อนไขนั้นต้องไม่เป็น การจำกัดการแข่งขันทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม

หมวด 1 ลิขสิทธิ์ (ส่วนที่ 3 การคุ้มครองลิขสิทธิ์)

การอนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์ (มาตรา 16)

- หากเจ้าของลิขสิทธิ์อนุญาตให้คนหนึ่งใช้สิทธิแล้ว ยังสามารถอนุญาตให้คนอื่น ๆ ใช้สิทธิในงานเดียวกันนั้นได้อีก
- ข้อยกเว้น: เว้นแต่จะมีการเขียนระบุไว้ชัดเจนในหนังสืออนุญาตว่า "ห้ามมิให้ผู้อื่นใช้สิทธิ" หรือเป็นการให้สิทธิเพียงผู้เดียว

การโอนลิขสิทธิ์ (มาตรา 17)

- ลิขสิทธิ์สามารถโอนให้แก่อีกได้ ไม่ว่าจะโอนทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
- การโอนอาจมีกำหนดเวลา (เช่น โอนให้ใช้ 5 ปี) หรือโอนให้ตลอดอายุการคุ้มครองเลยก็ได้
- เงื่อนไขสำคัญ: การโอนลิขสิทธิ์ (ที่ไม่ใช่มรดก) ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อทั้งผู้โอนและผู้รับโอน
- หากในสัญญาโอนไม่ได้ระบุระยะเวลาไว้ กฎหมายให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนดเวลา 10 ปี

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 4 อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์)

สิทธิส่วนบุคคลของผู้สร้างสรรค์ (Moral Rights) (มาตรา 18)

แม้จะโอนลิขสิทธิ์ไปแล้ว แต่ตัว "ผู้สร้างสรรค์" ยังมีสิทธิทางศีลธรรมที่ติดตัวอยู่ตลอดไป คือ:

- **สิทธิในการแสดงตน:** มีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเองเป็นผู้สร้างสรรค์งานนั้น
 - **สิทธิในการปกป้องงาน:** สามารถห้ามไม่ให้ผู้รับโอนหรือใครก็ตามบิดเบือน ตัดทอน หรือดัดแปลงงาน จนส่งผลเสียต่อชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของผู้สร้างสรรค์
 - หากผู้สร้างสรรค์เสียชีวิต ทายาทมีสิทธิฟ้องร้องบังคับตามสิทธินี้ได้ตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์
-

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 4 อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์)

เกณฑ์ทั่วไป (งานวรรณกรรม, นาฏกรรม, ศิลปกรรม, ดนตรีกรรม)

- **กรณีผู้สร้างสรรค์เป็นบุคคลธรรมดา:** ลิขสิทธิ์มีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และมีอยู่ต่อไปอีก 50 ปี นับแต่ผู้สร้างสรรค์เสียชีวิต
- **กรณีผู้สร้างสรรค์ร่วม:** ให้นับจากอายุของผู้สร้างสรรค์ร่วมคนสุดท้ายที่เสียชีวิต และอยู่ต่อไปอีก 50 ปี
- **กรณีผู้สร้างสรรค์เป็นนิติบุคคล:** มีอายุ 50 ปี นับแต่สร้างสรรค์ขึ้น แต่ถ้ามีการโฆษณา (เผยแพร่) ในระหว่างนั้น ให้นับไปอีก 50 ปี ตั้งแต่วันโฆษณาครั้งแรก
- **งานที่ใช้นามแฝงหรือไม่ปรากฏชื่อ:** มีอายุ 50 ปี นับแต่สร้างสรรค์ หรือนับแต่โฆษณาครั้งแรก (แต่หากภายหลังรู้ตัวผู้สร้างสรรค์ ให้กลับไปใช้เกณฑ์ "ตลอดชีวิต + 50 ปี")

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 4 อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์)

อายุการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์

งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม
งานดนตรีกรรม งานศิลปกรรม

- ผู้สร้างสรรค์คนเดียว คุ้มครองตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และคุ้มครองต่อไปอีก 50 ปีนับตั้งแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 4 อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์)

งานประเภทสื่อบันเทิงและเทคโนโลยี

สำหรับงานประเภท ภาพถ่าย, โสตทัศนวัสดุ (เช่น DVD), ภาพยนตร์, สิ่งบันทึกเสียง หรือ งานแพร่เสียงแพร่ภาพ:

- มีอายุการคุ้มครอง 50 ปี นับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น
- หากมีการโฆษณาในระหว่างนั้น ให้นับต่ออีก 50 ปี นับแต่มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

งานศิลปประยุกต์ (Applied Arts)

- งานประเภทนี้ (เช่น การนำภาพวาดไปตกแต่งผลิตภัณฑ์) จะมีการคุ้มครองสั้นกว่างานอื่น คือ 25 ปี นับแต่สร้างสรรค์
 - หากมีการโฆษณาในระหว่างนั้น ให้นับต่อไปอีก 25 ปี นับแต่การโฆษณาครั้งแรก
-

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 4 อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์)

งานที่สร้างขึ้นโดยหน่วยงานรัฐ

- งานที่จ้างหรือสั่งทำโดยกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานรัฐ/ท้องถิ่น มีอายุการคุ้มครอง 50 ปี นับแต่สร้างสรรค์ หรือนับแต่การโฆษณาครั้งแรก

ข้อกำหนดเพิ่มเติม

- การนับเวลาจนถึงวันสิ้นปี: หากวันครบกำหนดอายุการคุ้มครองไม่ตรงกับวันสิ้นปีปฏิทิน กฎหมายให้ถือว่าลิขสิทธิ์ยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึง วันสิ้นปีปฏิทินของปีนั้น (วันที่ 31 ธันวาคม) เพื่อความสะดวกในการนับ
- ไม่เกิดสิทธิใหม่: การนำงานที่หมดอายุลิขสิทธิ์แล้วมาโฆษณาใหม่ ไม่ทำให้เกิดลิขสิทธิ์ขึ้นใหม่ ในงานนั้น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 5 การละเมิดลิขสิทธิ์)

มาตรา 27 การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 15 (5)

มาตรา 28 การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ หรือสิ่งบันทึกเสียง อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา 15 (5) ทั้งนี้ ไม่ว่าในล่วนที่เป็นเสียง และหรือภาพ

มาตรา 29 การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานแพร่เสียงแพร่ภาพอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราช-บัญญัตินี้โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 15(5)

มาตรา 30 การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 15(5)

มาตรา 31 ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้ว่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของ ผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานนั้นเพื่อหากำไร

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 6 ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์)

- มาตรา 32 การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์ และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร
- มาตรา 33 การกล่าว คัดลอก เลียน หรืออ้างอิงงานบางตอนตามสมควรจากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีการรับรู้ถึง ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนั้น
- มาตรา 34 การทำซ้ำโดยบรรณารักษ์ของห้องสมุดซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา 35 การกระทำแก่โปรแกรมคอมพิวเตอร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้
- มาตรา 36 การนำงานนาฏกรรม หรือดนตรีกรรม ออกแสดงเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความเหมาะสมโดยมิได้จัดทำขึ้น หรือดำเนินการเพื่อหากำไร

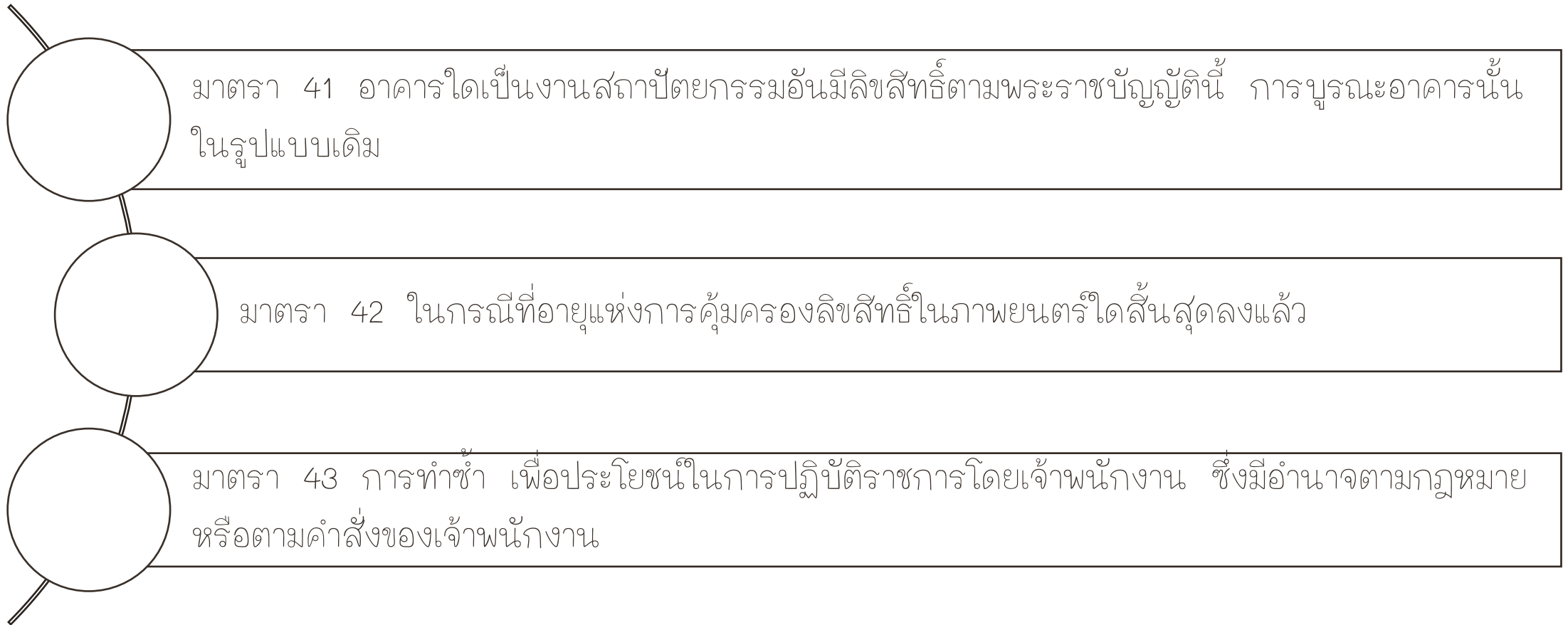
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 6 ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์)

- มาตรา 37 การวาดเขียน การเขียนระบายสี การก่อสร้าง การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การแพร่ภาพ หรือการกระทำใด ๆ ทำนอง เดียวกันนี้ซึ่งศิลปกรรมใดอันตั้งเปิดเผยประจำอยู่ในที่สาธารณะ
- มาตรา 38 การวาดเขียน การเขียนระบายสี การแกะลายเส้น การปั้น การแกะสลัก การพิมพ์ภาพ การถ่ายภาพ การถ่ายภาพยนตร์หรือ การแพร่ภาพซึ่งงานสถาปัตยกรรมใด
- มาตรา 39 การถ่ายภาพหรือการถ่ายภาพยนตร์หรือการแพร่ภาพซึ่งงานใด ๆ อันมีศิลปกรรมใด รวมอยู่เป็นส่วนประกอบด้วย
- มาตรา 40 ในกรณีที่ลิขสิทธิ์ในศิลปกรรมใดมีบุคคลอื่นนอกจากผู้สร้างสรรค์เป็นเจ้าของอยู่ด้วยการที่ผู้สร้างสรรค์คนเดียวได้ทำ ศิลปกรรมนั้นอีกในภายหลังในลักษณะที่เป็นการทำซ้ำบางส่วนกับศิลปกรรมเดิม

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 1 ลิขสิทธิ์(ส่วนที่ 6 ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์)

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 2 สิทธิของนักแสดง

- **มาตรา 44** นักแสดงย่อมมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการกระทำอันเกี่ยวกับการแสดงของตน
 - **มาตรา 45** ผู้ใดนำสิ่งบันทึกเสียงการแสดงซึ่งได้นำออกเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าแล้ว หรือนำสำเนาของงานนั้นไปแพร่เสียงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยตรง ให้ผู้นั้นจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่นักแสดง
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 2 สิทธิของนักแสดง

- **มาตรา 46** ในกรณีที่การแสดงหรือการบันทึกเสียงการแสดงใดมีนักแสดง มากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงเหล่านั้นอาจแต่งตั้งตัวแทนร่วมเพื่อดูแลหรือบริหารเกี่ยวกับ สิทธิของตนได้
 - **มาตรา 47** ให้นักแสดงมีสิทธิในการแสดงตาม **มาตรา 44** หากเป็นไปตาม เงื่อนไขดังต่อไปนี้
 - (1) นักแสดงนั้นมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือ
 - (2) การแสดงหรือส่วนใหญ่ของการแสดงนั้นเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่ง ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 2 สิทธิของนักแสดง

- มาตรา 48 ให้นักแสดงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตาม [มาตรา 45](#) หากเป็นไป ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้
 - (1) นักแสดงมีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ในขณะที่มีการ บันทึกเสียงการแสดงนั้น หรือในขณะที่เรียกร้องสิทธิ หรือ
 - (2) การบันทึกเสียงการแสดงหรือส่วนใหญ่ของการบันทึกเสียงการแสดงนั้น เกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิ ของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 2 สิทธิของนักแสดง

- มาตรา 49 สิทธิของนักแสดงตาม มาตรา [44](#) ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปี ปฏิทินของปีที่มีการแสดง ในกรณีที่มีการบันทึกการแสดงให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ของปีที่มีการบันทึกการแสดง
 - มาตรา 50 สิทธิของนักแสดงตาม มาตรา [45](#) ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่วันสิ้นปี ปฏิทินของปีที่ได้มีการบันทึกเสียงการแสดง
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 2 สิทธิของนักแสดง

- มาตรา 51 สิทธิของนักแสดงตาม มาตรา 44 และ มาตรา 45 ย่อมโอน ให้แก่กันได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน และจะโอนให้โดยมีกำหนดเวลาหรือตลอดอายุ แห่งการคุ้มครองก็ได้ ในกรณีที่มิ้นักแสดงมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไป นักแสดงมีสิทธิโอนเฉพาะสิทธิ ส่วนที่เป็นของตนเท่านั้น
การโอนโดยทางอื่นนอกจากทางมรดกต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอน และผู้รับโอน ถ้าไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้ในสัญญาโอน ให้ถือว่าเป็นการโอนมีกำหนด ระยะเวลาสามปี

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 2 สิทธิของนักแสดง

- มาตรา 52 ผู้ใดกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตาม มาตรา [44](#) โดยไม่ได้ รับอนุญาตจากนักแสดง หรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตาม มาตรา [45](#) ให้ถือว่าผู้นั้นละเมิดสิทธิ ของนักแสดง
- มาตรา 53 ให้นำ มาตรา[32](#) มาตรา[33](#) มาตรา[34](#) มาตรา[36](#) มาตรา[42](#) และมาตรา [43](#) มาใช้ บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 3 การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

- **มาตรา 54** ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งประสงค์จะขออนุญาตใช้ลิขสิทธิ์ในงานที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ในรูปของสิ่งพิมพ์ หรืออย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า ที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความรู้ อาจยื่นคำขอต่ออธิบดี โดยแสดงหลักฐานว่าผู้ขอ ได้ขออนุญาตให้ลิขสิทธิ์ในการจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือทำซ้ำสำเนางานที่ได้เคยจัดพิมพ์งานแปลเป็นภาษาไทยดังกล่าวจากเจ้าของลิขสิทธิ์ แต่ได้รับการปฏิเสธ หรือเมื่อได้ใช้เวลาอันสมควรแล้วแต่ตกลงกันไม่ได้

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 3 การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

- ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(1)เจ้าของลิขสิทธิ์มิได้จัดทำหรืออนุญาตให้ผู้ใดจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยของงานดังกล่าว ออกทำการโฆษณาภายในสามปีหลังจากที่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก หรือ

(2)เจ้าของลิขสิทธิ์ได้จัดพิมพ์คำแปลงานของตนเป็นภาษาไทย ออกทำการโฆษณา ซึ่งเมื่อพ้นกำหนดสามปีหลังจากที่ได้จัดพิมพ์คำแปลงานดังกล่าวครั้งสุดท้ายไม่มีการจัดพิมพ์ คำแปลงานนั้นอีก และไม่มีสำเนาคำแปลงานดังกล่าวในท้องตลาด

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 3 การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) การขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต หากระยะเวลา ตามวรรคหนึ่ง (1) หรือ (2) สิ้นสุดลงไม่เกินหกเดือน
 - (2) ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ในการจัดทำคำแปลหรือ จัดพิมพ์คำแปลงานที่ได้รับอนุญาตดังกล่าว และในกรณีที่ระยะเวลา ในหนังสืออนุญาตยังไม่สิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดยังไม่เกินหกเดือน ห้ามมิให้อธิบดีอนุญาตให้บุคคลอื่น จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยในงานลิขสิทธิ์เดียวกันนั้นอีก
 - (3) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 3 การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

(4) ถ้าเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ แสดงต่ออธิบดีว่าตนได้จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย หรือจัดพิมพ์คำแปลงานดังกล่าวเป็น ภาษาไทย โดยมีเนื้อหาเหมือนกันกับสิ่งพิมพ์ที่ได้รับอนุญาตตาม [มาตรา 55](#) และจำหน่าย สิ่งพิมพ์นั้นในราคาที่เหมาะสมโดยเปรียบเทียบกับงานอื่นในลักษณะเดียวกันที่จำหน่าย ในประเทศไทย ให้อธิบดีมีคำสั่งว่าหนังสืออนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นอันสิ้นสุดลง และแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบถึงคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

สำเนาสิ่งพิมพ์ที่จัดทำหรือจัดพิมพ์ขึ้นก่อนที่อธิบดีมีคำสั่งให้หนังสืออนุญาต สิ้นสุดลง ผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะจำหน่ายสำเนาดังกล่าวจนกว่าจะหมดสิ้นไป

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 3 การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

(5) ห้ามมิให้ผู้ได้รับอนุญาตส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสำเนาสิ่งพิมพ์ ที่ได้รับอนุญาตให้จัดแปลหรือจัดทำเป็นภาษาไทยดังกล่าว เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (ก) ผู้รับที่อยู่ต่างประเทศเป็นบุคคลสัญชาติไทย
- (ข) สิ่งพิมพ์ดังกล่าวใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียน การสอน หรือค้นคว้า
- (ค) การส่งสิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะต้องไม่เป็นไปเพื่อการค้า และ
- (ง) ประเทศที่สิ่งพิมพ์ถูกส่งไปดังกล่าวจะต้องอนุญาตให้ประเทศไทย ส่งหรือแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ดังกล่าวในประเทศนั้น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 3 การใช้ลิขสิทธิ์ในพฤติการณ์พิเศษ

- **มาตรา 55** เมื่อได้รับคำขอตาม **มาตรา 54** ให้อธิบดีดำเนินการให้มีการ ตกลงกันระหว่างคู่กรณี ในเรื่องค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ ในกรณีที่ตกลงกัน ไม่ได้ ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณามี คำสั่งกำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยให้คำนึงถึงอัตรา ค่าตอบแทนปกติในธุรกิจประเภทนั้น และอาจกำหนดเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์ตามความเห็น สมควร

เมื่อได้มีการกำหนดค่าตอบแทนและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์แล้ว ให้อธิบดีออก หนังสือ อนุญาตให้แก่ผู้ขอใช้ลิขสิทธิ์

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายใน เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของอธิบดี คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 4 คณะกรรมการลิขสิทธิ์

- **มาตรา 56** ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการลิขสิทธิ์" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อีกไม่เกินสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคม เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และผู้แทนของสมาคมผู้ใช้งานลิขสิทธิ์หรือสิทธิของ นักแสดงเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า หกคนเป็นกรรมการ
คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 4 คณะกรรมการลิขสิทธิ์

- มาตรา 57 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
 - มาตรา 58 การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนวาระ
 - มาตรา 59 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม
 - มาตรา 60 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 5 ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงระหว่างประเทศ

- **มาตรา 61** งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้สร้างสรรค์และสิทธิของนักแสดงของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย หรืองานอันมีลิขสิทธิ์ขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยร่วมเป็นสมาชิก อยู่ด้วย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศ ภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการ คุ้มครองลิขสิทธิ์ หรืออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของนักแสดงในราชกิจจานุเบกษา
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 6 คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

- **มาตรา 62** คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 6 คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

- **มาตรา 63** ห้ามมิให้ฟ้องคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง
 - **มาตรา 64** ในกรณีที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดชดใช้ค่าเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดงตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 6 คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง

- **มาตรา 65** ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่าบุคคลใดกระทำการ หรือกำลังจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็น การละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง อาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวระงับ หรือละเว้นการกระทำความผิดดังกล่าวนั้นได้
 - **มาตรา 66** ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่

- มาตรา 67 ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่
 - มาตรา 68 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

- **มาตรา 69** ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามมาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 หรือมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็น การกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

- **มาตรา 70** ผู้ใดกระทำการอันละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา 31 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท ถ้าการกระทำ ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
- **มาตรา 71** ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการ หรือ คณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา 60 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกิน ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

- **มาตรา 72** ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 67 หรือฝ่าฝืนหรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา 67 ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
- **มาตรา 73** ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบกำหนดห้าปีกระทำความผิด ต่อพระราชบัญญัตินี้อีก ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

- **มาตรา 74** ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็น ผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย
- **มาตรา 75** บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ และยังเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้กระทำความผิดตามมาตรา 69 หรือมาตรา 70 ให้ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ส่วนสิ่งที่ได้ใช้ ในการกระทำความผิดให้ริบเสียทั้งสิ้น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

- มาตรา 76 ค่าปรับที่ได้ชำระตามคำพิพากษา ให้จ่ายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นจำนวนกึ่งหนึ่ง แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือสิทธิของนักแสดง ที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายในทางแพ่งสำหรับส่วนที่เกิน จำนวนเงินค่าปรับที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของ นักแสดงได้รับแล้วนั้น
 - มาตรา 77 ความผิดตามมาตรา 69 วรรคหนึ่ง และมาตรา 70 วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

บทเฉพาะกาล

- **มาตรา 78** งานอันมีลิขสิทธิ์อยู่แล้วตามพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช 2474 หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้

งานที่ได้จัดทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่มีลิขสิทธิ์ตาม พระราชบัญญัติ คุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรม พุทธศักราช 2474 หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 แต่ เป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ตาม พระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 เป็นการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและกำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ และสิทธิของนักแสดง

เหตุผลในการประกาศ

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

- คือ โดยที่ปัจจุบันมีการนำข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีมาใช้ในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง สมควรกำหนดให้มีการคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี
- รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงเพิ่มขึ้น อีกทั้งสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่ทำให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย ต้องจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้น
- และสมควรกำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งริบหรือสั่งทำลายสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดและสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

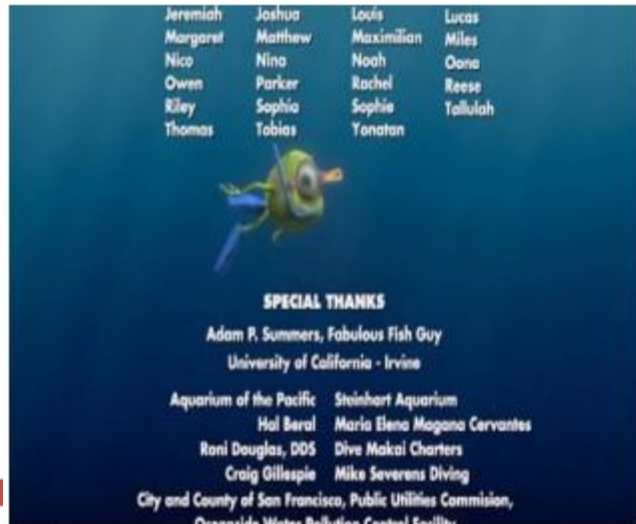
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

- **มาตรา 1** พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558”
 - **มาตรา 2** พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 - ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2558
 - มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 4 สิงหาคม 2558 เป็นต้นไป
-

ข้อมูลการบริหารสิทธิ (Rights Management Information)

- ข้อมูลที่ไปถึงผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ตลอดจนตัวเลขหรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง

เพิ่มโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558

www.shutterstock.com • 674988853

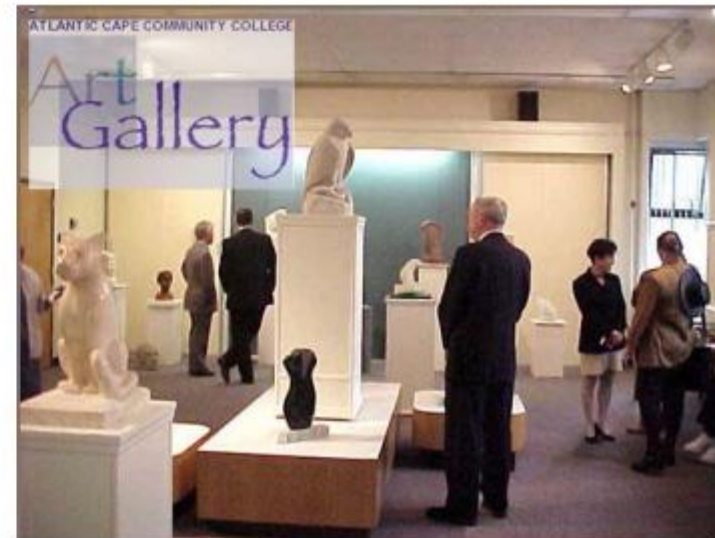
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 3 บทนิยาม

- “**มาตรการทางเทคโนโลยี**” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันการทำซ้ำหรือควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง โดยเทคโนโลยีเช่นว่านี้ได้นำมาใช้กับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดงนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ
 - “**การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี**” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล
-

กรรมสิทธิ์ vs. ลิขสิทธิ์

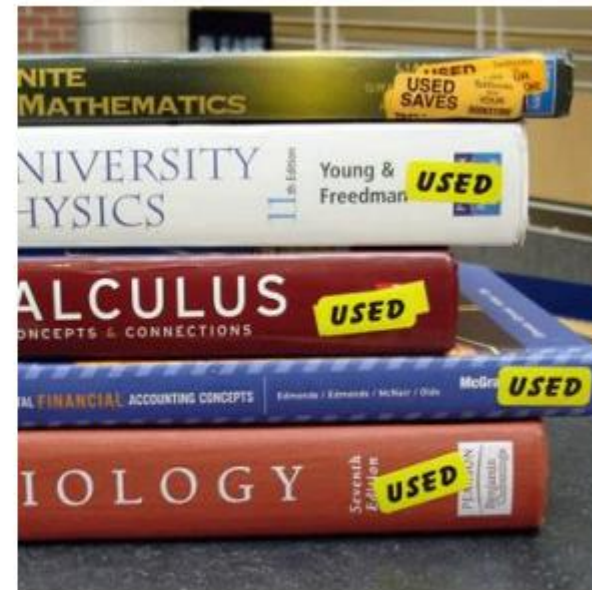
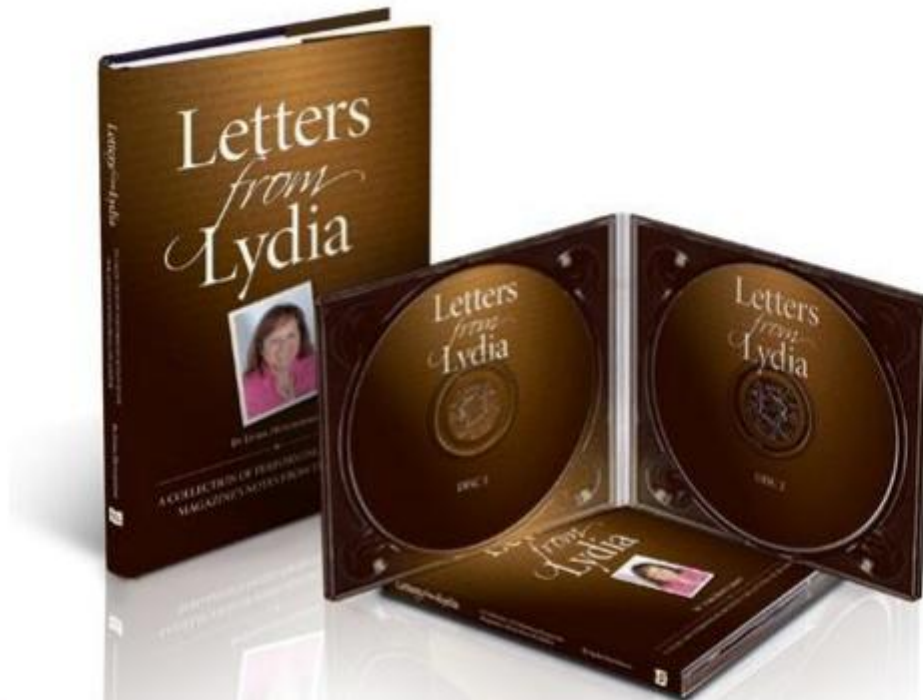
- การซื้อหนังสือหรืองานศิลปกรรมต่างๆ ได้กรรมสิทธิ์ แต่ไม่มีลิขสิทธิ์
- ผู้ซื้อมีสิทธิเพียงอ่านและเก็บหนังสือเล่มนั้น ทำสำเนาเผยแพร่ไม่ได้
- ผู้ซื้อมีสิทธินำงานศิลปกรรมไปแขวนหรือตั้งโชว์ จะถ่ายรูปงานศิลปกรรมนั้นแล้วนำไปพิมพ์ขายเป็นโปสเตอร์ได้ไม่ได้

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี

- มาตรา 32/1 การจำหน่ายต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยผู้ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในต้นฉบับหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์นั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี

- **มาตรา 32/2** การกระทำความงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ทำหรือได้มาโดยชอบด้วยกฎหมายในระบบคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะเป็นการทำซ้ำที่จำเป็นต้องมีการนำสำเนามาใช้เพื่อให้อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบคอมพิวเตอร์หรือกระบวนการส่งงานอันมีลิขสิทธิ์ทางระบบคอมพิวเตอร์ทำงานได้ตามปกติ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี

- มาตรา 32/3 ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ให้บริการ หมายความว่า

(1) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นโดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(2) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี

คำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดโดยชัดแจ้งซึ่งข้อมูล หลักฐานและคำขอบังคับ ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ
 - (2) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์
 - (3) งานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์
 - (4) กระบวนการสืบทราบ วันและเวลาที่พบการกระทำ และการกระทำหรือพฤติการณ์ ตลอดทั้งหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์
 - (5) ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์
 - (6) คำขอบังคับให้ผู้ให้บริการนำงานที่ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยวิธีอื่นใด
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี

เมื่อศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลทำการไต่สวน หากศาลเห็นว่าคำร้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามวรรคสาม และมีเหตุจำเป็นที่ศาลสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยคำสั่งศาลให้บังคับผู้ให้บริการได้ทันที แล้วแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ให้บริการทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ดำเนินคดีต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี

ในกรณีที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการนั้นได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่แล้ว ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่ง และหลังจากคำสั่งศาลเป็นอันสิ้นสุดแล้ว

ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

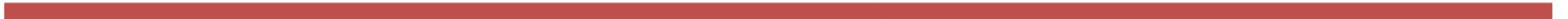
มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี

- “มาตรา 51/1 นักแสดงย่อมมีสิทธิที่จะแสดงว่าตนเป็นนักแสดงในการแสดงของตน และมีสิทธิห้ามผู้รับโอนสิทธิของนักแสดงหรือบุคคลอื่นใดบิดเบือน ตัดทอน ดัดแปลง หรือทำโดยประการอื่นใดแก่การแสดงนั้นจนเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียง หรือเกียรติคุณของนักแสดง และเมื่อนักแสดงถึงแก่ความตาย ทายาทของนักแสดงมีสิทธิฟ้องร้องบังคับตามสิทธิดังกล่าวได้ตลอดอายุแห่งการคุ้มครองสิทธิของนักแสดง ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นเป็นลายลักษณ์อักษร”
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53

- “มาตรา 53ให้นำมาตรา 32 มาตรา 32/2 มาตรา 32/3 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 36 มาตรา 42 และมาตรา 43 มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 2/1

หมวด 2/1 ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา 53/1 การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจจูงใจให้เกิด ก่อให้เกิด ให้ความสับสน หรือปกปิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

มาตรา 53/2 ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่างานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์นั้นได้มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิด้วย ถ้าได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งแก่งานนั้นดังต่อไปนี้

- (1) นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย
 - (2) เผยแพร่ต่อสาธารณชน
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 2/1

มาตรา 53/3 การกระทำใดๆ ดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ

(1) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

(2) การลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ

ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

(3) การเผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

ลักษณะของข้อมูลการบริหารสิทธิตาม (2) และงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่มีการลบหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิตาม (3) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 2/1

มาตรา 53/4 การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือการให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี โดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจจูงใจหรือก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา 53/5 การกระทำตามมาตรา 53/4 ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(1) การกระทำนั้นจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์

(2) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 2/1

(3) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำได้มาซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายและได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

(4) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคงปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 2/1

(5) เพื่อระงับการทำงานของมาตรการทางเทคโนโลยีในส่วนที่เกี่ยวกับการรวบรวมหรือกระจายข้อมูลบ่งชี้ส่วนบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมบนอินเทอร์เน็ตของผู้ที่เข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยการกระทำนั้นต้องไม่กระทบต่อการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์โดยบุคคลอื่น

(6) การกระทำโดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

(7) การกระทำโดยสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

- **มาตรา 8** ให้ยกเลิกชื่อหมวด 6 คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดง แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด 6 คดีเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สิทธิของนักแสดง ข้อมูลการบริหารสิทธิ และมาตรการทางเทคโนโลยี”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 64

“ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงเป็นการกระทำโดยจงใจหรือมีเจตนาเป็นเหตุให้งานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงสามารถเข้าถึงโดยสาธารณชนได้อย่างแพร่หลาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมิดจ่ายค่าเสียหายเพิ่มขึ้นไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 65/1

- “มาตรา 65/1ให้นำมาตรา 63 มาตรา 64 และมาตรา 65 มาใช้บังคับแก่การฟ้องคดีเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยีโดยอนุโลม”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 70/1

“มาตรา 70/1 ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา 53/1 หรือมาตรา 53/2 หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา 53/4 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 75

และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

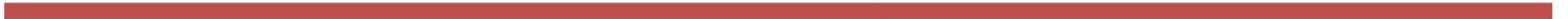
“มาตรา 75 บรรดาสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง และสิ่งที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นหรือในกรณีศาลเห็นสมควร ศาลอาจสั่งให้ทำให้สิ่งนั้นใช้ไม่ได้หรือจะสั่งทำลายสิ่งนั้นก็ได้ โดยให้ผู้กระทำละเมิดเสียค่าใช้จ่ายในการนั้น”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 77

และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 77 ความผิดตามมาตรา 69 วรรคหนึ่ง มาตรา 70 วรรคหนึ่ง และมาตรา 70/1 วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

- มาตรา 14 บรรดาคดีละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงที่มีการฟ้องคดีอาญาไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุดให้นำมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับสิ่งที่ได้ทำขึ้นหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2558

- มาตรา 15 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 เป็นการกำหนดความผิดสำหรับการทำซ้ำในโรงภาพยนตร์ กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์สำหรับคนพิการ

เหตุผลในการประกาศใช้ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558

เนื่องจากปัจจุบันมีปัญหการทำซ้ำโดยการบันทึกเสียงหรือภาพหรือทั้งเสียงและภาพจากภาพยนตร์ในระหว่างการฉายในโรงภาพยนตร์ทั้งภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต แล้วนำไปทำซ้ำในสื่อต่างๆ เช่น แผ่นซีดี หรือแผ่นดีวีดี เป็นต้น ออกจำหน่าย สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจต่ออุตสาหกรรมภาพยนตร์และธุรกิจที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นการขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ และอาศัยข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ในปัจจุบัน โดยอ้างว่าเป็นการทำซ้ำเพื่อประโยชน์ของตนเอง จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยกำหนดให้การกระทำละเมิดลิขสิทธิ์ในลักษณะดังกล่าวเป็นความผิดเฉพาะ และมีอัตราโทษเช่นเดียวกับการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้า

นอกจากนี้สมควรกำหนดข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์เพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ของคณพิการทางการมองเห็น คณพิการทางการได้ยิน คณพิการทางสติปัญญา และคณพิการประเภทอื่นที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่จะสามารถเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ได้ตามความจำเป็น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558

- **มาตรา 1** พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558”
 - **มาตรา 2** พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 - ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2558
 - มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 6 เมษายน 2558 เป็นต้นไป
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 28/1

- “มาตรา 28/1 การทำซ้ำโดยการบันทึกเสียงหรือภาพหรือทั้งเสียงและภาพจากภาพยนตร์อันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ในโรงภาพยนตร์ตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 15 (5) ในระหว่างการฉายในโรงภาพยนตร์ ให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และมีให้นำมาตรา 32 วรรคสอง (2) มาใช้บังคับ”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (9) ของวรรคสองของมาตรา 32

- “(9) ทำซ้ำ หรือดัดแปลง เพื่อประโยชน์ของคนพิการที่ไม่สามารถเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน สติปัญญา หรือการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยต้องไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไร ทั้งนี้ รูปแบบของการทำซ้ำหรือดัดแปลงตามความจำเป็นของคนพิการและองค์กรผู้จัดทำ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเพื่อทำซ้ำหรือดัดแปลงให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 69/1

“มาตรา 69/1 ผู้ใดกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา 28/1 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงแปดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2561

เพื่อให้คนพิการซึ่งไม่สามารถเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน

การเคลื่อนไหว สติปัญญา หรือการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่น ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกับบุคคลอื่น

ในการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2561

- มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2561”
 - มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 - ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 11 พฤศจิกายน 2561
 - บังคับใช้เมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2562
-

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2561

- มาตรา 3 ให้ยกเลิก (9) ของวรรคสองของมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2561

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/4

- มาตรา 32/4 การกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้ โดยองค์กรที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการยอมรับเพื่อประโยชน์ของคนพิการซึ่งไม่สามารถเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว สติปัญญา หรือการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2561

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/4

1) ทำซ้ำหรือดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้มีการโฆษณาหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนแล้ว และได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(2) เผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่ทำซ้ำหรือดัดแปลงตาม (1) รวมถึงสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับจากองค์กรที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการยอมรับในประเทศหรือต่างประเทศ

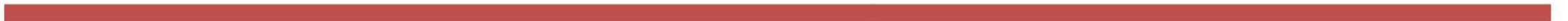
องค์กรที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการยอมรับ รูปแบบการทำซ้ำหรือดัดแปลงตามความจำเป็นของคนพิการ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเพื่อทำซ้ำหรือดัดแปลงและเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2561

- มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558

“มาตรา 53ให้นำมาตรา 32 มาตรา 32/2 มาตรา 32/3 มาตรา 32/4 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 36 มาตรา 42 และมาตรา 43 มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

Creative Commons

เจตนาหมาย Creative Commons

เครือข่ายครีเอทีฟคอมมอนส์ประเทศไทย (Creative Commons Thailand Network) สนับสนุนการใช้
สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์และเผยแพร่แนวคิด
วัฒนธรรมเสรี

- ความรู้เกิดจากการสั่งสมมาเป็นเวลานาน สืบทอดรุ่นต่อรุ่น
- ผู้ที่ใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นอยากใช้ฟรี แต่เมื่อเป็นผู้สร้างสรรค์ขึ้นเอง กลับหวงกัน หรืออยากขายได้เงิน !
- ระยะเวลาการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ยาวนานเกินไปจนขัดขวางการสร้างสรรค์ !
- cc เกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์ เพราะงาน cc เป็นงานที่มีลิขสิทธิ์
- เจ้าของงาน cc ยังคงมีลิขสิทธิ์อยู่ แต่อนุญาตให้ผู้อื่นได้ใช้ประโยชน์อย่างเสรีภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด (เพื่อประโยชน์สาธารณะ – Public Domain)
- โลก Internet เป็นโลกดิจิทัล ไม่มีขอบเขต หวงกันสิทธิยาก ควบคุมการละเมิดลำบาก จึงควรเป็นโลกของการแบ่งปัน Sharing / Contribution
- เกิดงาน Remix / Social Network พัฒนาต่อยอดงานสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น
- ช่วยลดการละเมิดลิขสิทธิ์

เงื่อนไขที่เจ้าของลิขสิทธิ์กำหนดได้

Attribution (**by**)
ต้องอ้างที่มา

No Derivatives (**nd**)
ห้ามดัดแปลง

Noncommercial (**nc**)
ห้ามใช้เพื่อการค้า

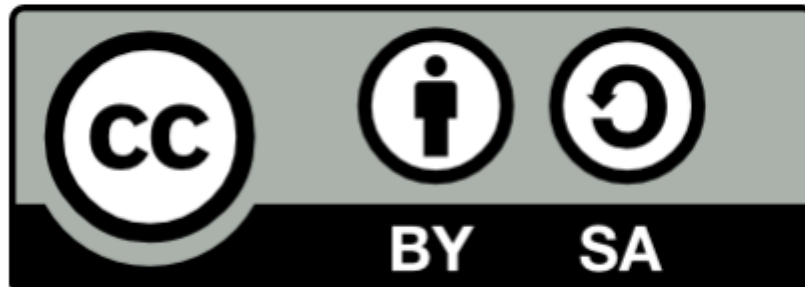
Share Alike (**sa**)
ต้องเผยแพร่งานดัดแปลง
โดยใช้สัญญาชนิดเดียวกัน

License Conditions

CC ต้องอ้างอิง

BY= attribution icon

CC ต้องอ้างอิง

แก้ไขได้ และต้องอนุญาตต่อให้
ผู้อื่นแก้ไขได้

Share Alike icon

CC ต้องอ้างอิง

ห้ามแก้ไข ต้องคงเดิม

No Derivative Works icon

License Conditions

CC ต้องอ้างอิง

ห้ามซื้อขาย

Non-Commercial icon

CC ต้องอ้างอิง +

ห้ามซื้อขาย + แก้ไขได้และต้อง

อนุญาตต่อ

CC ต้องอ้างอิง +

ห้ามซื้อขาย + ห้ามแก้ไข

- ☐ 0 (CC Zero) หรือ "ไม่สงวนลิขสิทธิ์" (No Rights Reserved) เป็นเครื่องมือหนึ่งในการที่เจ้าของงานสร้างสรรค์ยินดีสละสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาประเภทลิขสิทธิ์ โดยยกงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนเองให้เป็นของสาธารณะ (A public dedication tool)
- ☐ ใครๆ ก็สามารถใช้งานชิ้นนั้นได้ จะแจกจ่าย ทำสำเนา ดัดแปลงแก้ไขได้ในทุกรูปแบบโดยไม่ต้องขออนุญาต ไม่ต้องอ้างอิง ไม่มีเงื่อนไขกำหนดใดๆ ทั้งสิ้น
- ☐ เจ้าของงานสร้างสรรค์จะเพิกถอนไม่ให้ผู้อื่นใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ที่เป็น CC Zero ไปแล้วในภายหลังไม่ได้ ซึ่งการที่ได้ยกให้เป็นงาน CC Zero ไปแล้วนั้น ผู้ที่ใช้งาน CC Zero จะได้สิทธิในการใช้ได้ยาวนานตลอดระยะเวลาของการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทนั้นตามที่กฎหมายกำหนด

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2565

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2565

- เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
- การคุ้มครองนี้สอดคล้องกับหลักสากลและรองรับการเข้าเป็นภาคีความตกลงสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WCT) ซึ่งประเทศไทยได้ยื่นภาคยานุวัติสารต่อองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาดังกล่าวแล้ว โดยจะมีผลให้ประเทศไทยได้เป็นสมาชิกลำดับที่ 113 ตั้งแต่วันที่ 13 ต.ค.2565 เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2565

- ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565
- มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด 180 วันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- เริ่มบังคับใช้ 23 สิงหาคม 2565

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

1. ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ

- ▶ ยกเลิกมาตรา 32/3
- ▶ กำหนดข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ 4 ประเภท และให้ใช้กระบวนการ Notice and Takedown
- ▶ เป็นกระบวนการระหว่างเอกชนด้วยกัน ไม่ต้องผ่านศาล

2. การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี (TPM)

- ▶ แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี
- ▶ แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี
- ▶ กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว

3. อายุความคุ้มครองงานภาพถ่าย

- ▶ แก้ไขอายุความคุ้มครองงานภาพถ่ายเป็นตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีก 50 ปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย เพื่อให้สอดคล้องกับ WCT

4. ความต่อเนื่องของการดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์

- ▶ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการลิขสิทธิ์ชุดใหม่

ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ใช้บริการ

เพิ่มคำนิยาม

- **ผู้ให้บริการ** หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่นหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น
 - **ผู้ใช้บริการ** หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม
-

ประเภทของผู้ให้บริการ

มาตรา 43/2

ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลาง (Mere Conduit)
เช่น TRUE, TOT, 3BB เป็นต้น

มาตรา 43/3

ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์
เป็นการชั่วคราว (Caching)
เช่น Akamai, Cloudflare เป็นต้น

มาตรา 43/4

ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์
(Hosting) เช่น Facebook, YouTube, Pantip
 เป็นต้น

มาตรา 43/5

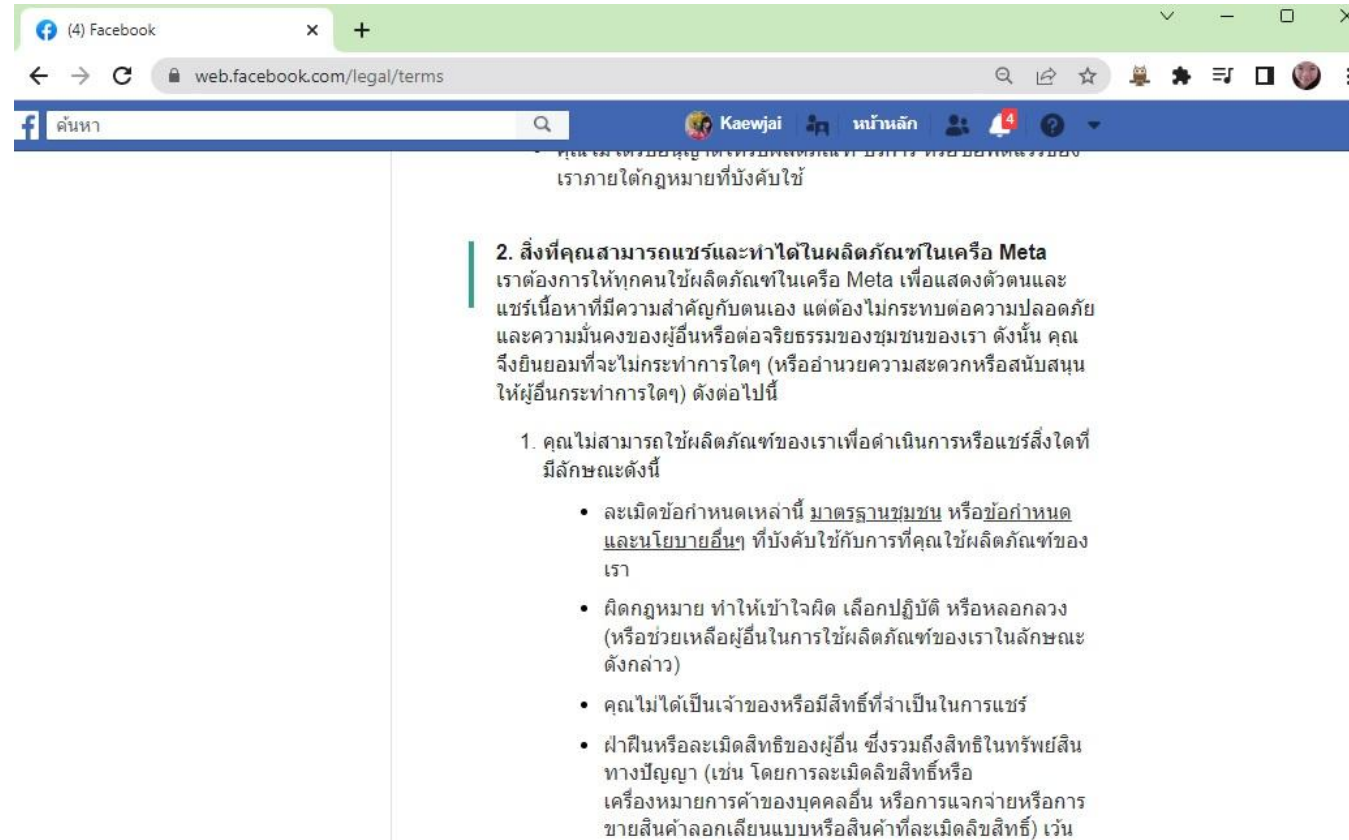
ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้ง
ข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Search Engine)
เช่น Google, Yahoo!, Bing เป็นต้น

เงื่อนไขทั่วไปของผู้ให้บริการ

เงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ให้บริการทุกประเภท (Conditions for Eligibility) [มาตรา 43/1]

- ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรานั้นและให้บริการในลักษณะตามที่บัญญัติในมาตรา 43/2 มาตรา 43/3 มาตรา 43/4 หรือมาตรา 43/5 แล้วแต่กรณี

เงื่อนไขเฉพาะของผู้ให้บริการแต่ละประเภท

ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลาง (Mere Conduit) [มาตรา 43/2]

- ไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านข้อมูล
- ส่งผ่านข้อมูลผ่านกระบวนการทางเทคนิคโดยอัตโนมัติ
- ไม่ได้กำหนดผู้รับข้อมูล
- ไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลที่ทำซ้ำขึ้นในระหว่างกระบวนการพักข้อมูลเป็นการชั่วคราว ในลักษณะที่ผู้อื่นสามารถเข้าถึงได้โดยทั่วไปและนานเกินกว่าที่จำเป็น

ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว (Coaching) [มาตรา 43/3]

- เก็บข้อมูลเป็นการชั่วคราวผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ
- ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูล
- ทำให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันเสมอ
- ไม่ได้แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งาน
- ปฏิบัติตามเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลที่เว็บไซต์ต้นทางกำหนด
- นำข้อมูลออกหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ชักช้าตามเว็บไซต์ต้นทาง

เงื่อนไขเฉพาะของผู้ให้บริการแต่ละประเภท

ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Hosting) [มาตรา 43/4]

- ไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลทีละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลออกหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ชักช้า เมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้ง
- ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำละเมิดหน้าที่
- มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และแสดงรายละเอียดที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Search Engine) [มาตรา 43/5]

- ไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่า เป็นข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลออก หรือระงับการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลโดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับแจ้ง
- ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินโดยตรงจากการกระทำละเมิดลิขสิทธิ์
- มีช่องทางเพื่อรับแจ้ง และแสดงรายละเอียดที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการ

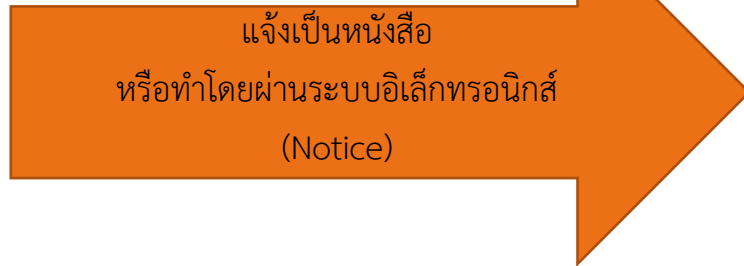
กระบวนการ Notice and Takedown

มาตรา 43/6

เจ้าของลิขสิทธิ์

ที่พบการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบ
หรือเครือข่ายของผู้ให้บริการ

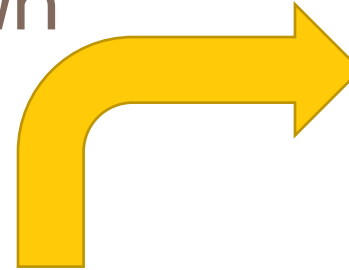

แจ้งเป็นหนังสือ
หรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
(Notice)

ให้เจ้าของลิขสิทธิ์คำนึงถึง
บทบัญญัติในส่วนที่ 6
ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ (Fair Use)

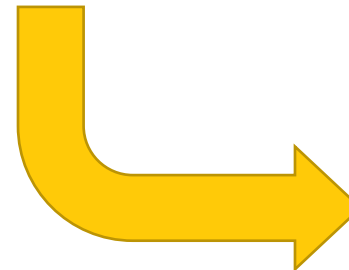
Hosting หรือ Search Engine

ตรวจสอบรายละเอียดการแจ้ง
ตามที่กฎหมายกำหนด

มีรายละเอียดครบถ้วน

- นำข้อมูลหรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลที่อ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์ออกหรือระงับการเข้าถึงโดยไม่ชักช้า (Takedown)
- แจ้งไปยังผู้ให้บริการเพื่อให้โอกาสในการโต้แย้ง

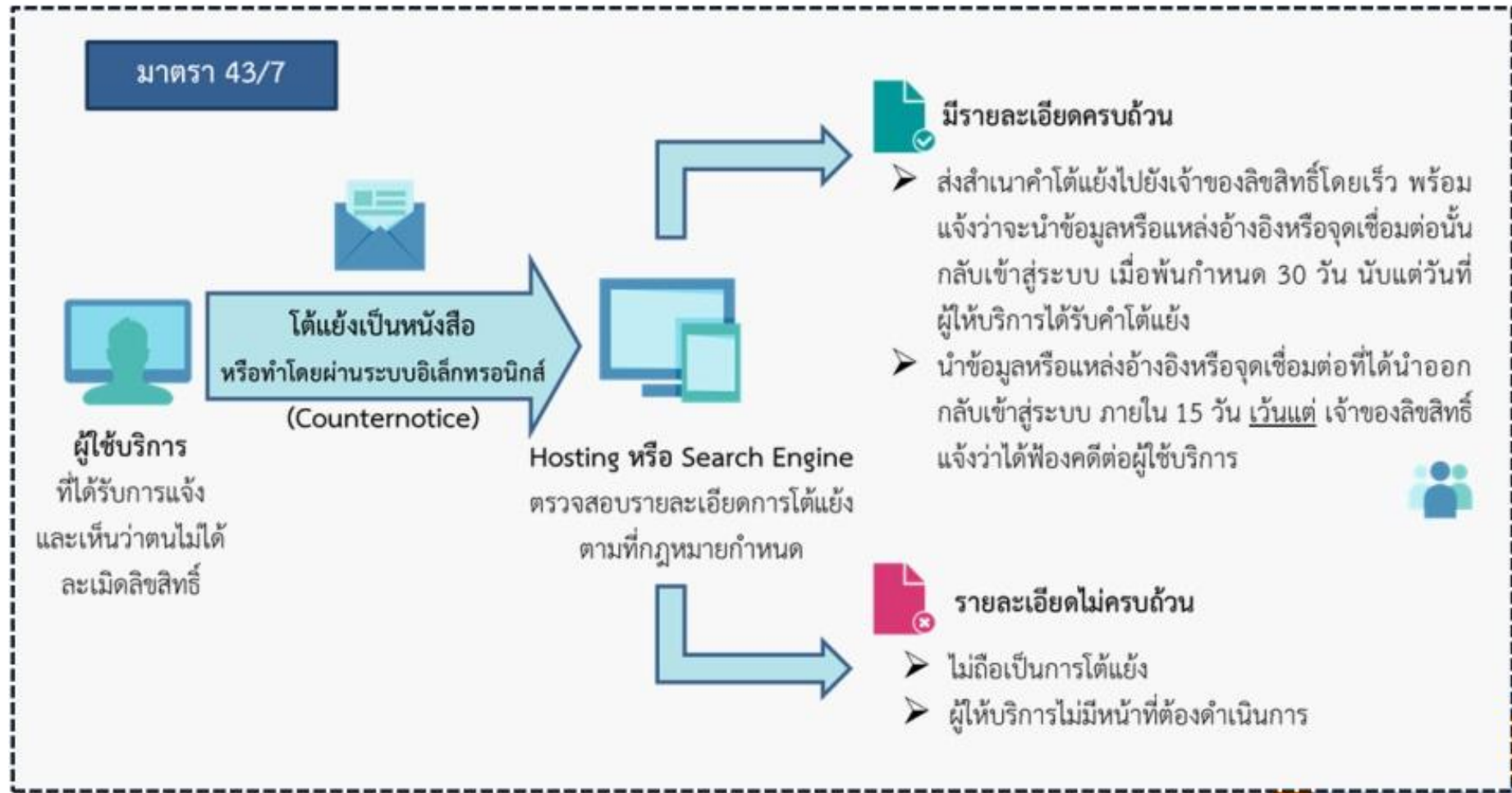

ขาดรายละเอียดครบถ้วน

- ไม่ถือเป็นการแจ้ง
- ผู้ให้บริการไม่มีหน้าที่ต้องนำออกหรือระงับการเข้าถึง

* ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการนำออกหรือระงับการเข้าถึง

การโต้แย้ง (Counternotice)

รายละเอียดการแจ้ง

การแจ้งต้องทำเป็นหนังสือหรือทำผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้สามารถติดต่อเจ้าของลิขสิทธิ์
- งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์
- ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์และแหล่งที่ตั้งของข้อมูลนั้น โดยต้องมีรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้บริการสามารถนำข้อมูลออกหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว เว้นแต่เป็นการแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา 43/5 ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่นำไปสู่ข้อมูลที่อ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์ และรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควร เพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถระบุแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อนั้น
- คำรับรองว่าข้อความที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง
- ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

รายละเอียดการโต้แย้ง

ผู้ให้บริการซึ่งได้รับแจ้งอาจโต้แย้งโดยทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ไปยังผู้ให้บริการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ชื่อตัวและชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องทำให้สามารถติดต่อผู้ให้บริการได้
- ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกนำออกหรือถูกระงับการเข้าถึงและแหล่งที่ตั้งข้อมูลนั้นก่อนที่จะถูกนำออกหรือถูกระงับการเข้าถึง เว้นแต่เป็นการโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา 43/5 ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่ถูกนำออกหรือถูกระงับการเข้าถึง
- คำชี้แจงว่าการนำข้อมูลหรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อออกหรือการระงับการเข้าถึงกระทำไปโดยผิดพลาดหรือผิดหลง
- ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ให้บริการ

การแจ้งหรือการโต้แย้งเท็จ

ความรับผิดกรณีการแจ้งหรือโต้แย้งอันเป็นเท็จ มาตรา 43/8

มาตรา 43/8 ผู้ใดแจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ออกจากหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับหรือยุติการระงับ การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ผู้นั้นจะต้อง รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการแจ้งหรือการโต้แย้ง อันเป็นเท็จนั้น

การคุ้มครองมาตรฐานการทางเทคโนโลยี (TPM)

แก้ไขเพิ่มเติม บทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี”

“มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือ สิทธินักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่ง บันเทิงการแสดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา 4

ประเภทของมาตรการทางเทคโนโลยี

กฎหมายลิขสิทธิ์ของหลาย ๆ ประเทศ แบ่งมาตรการทางเทคโนโลยีเป็น 2 ประเภทคือ

1. มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึง (Access control)

เช่น รหัสผ่าน (Password) การเข้ารหัส (Encryption) Content Scrambling System (CSS) Advanced Access Content System (AACCS) การจำกัดเวลาหรือจำนวนผู้เข้าถึง

2. มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิ (Rights control)

เช่น การที่แอปพลิเคชัน Streaming ห้ามการถ่ายภาพหรืออัดวิดีโอหน้าจอ (Screen capture/Screencast) การใส่รหัสเพื่อป้องกันการทำซ้ำเพลงในแผ่นซีดี การอนุญาตให้อ่านอย่างเดียว (read-only) การใส่รหัสป้องกันการแก้ไขไฟล์ การห้ามการดาวน์โหลดไฟล์

อย่างไรก็ดี งานลิขสิทธิ์หนึ่งงานอาจมีการใช้มาตรการทางเทคโนโลยีทั้ง 2 ประเภทก็ได้

การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

- ยกเลิกความในมาตรา 53/4 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

มาตรา 53/4 การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

- ยกเลิกความใน (1) มาตรา 53/5 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 53/5 การกระทำตามมาตรา 53/4 ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(1) การกระทำซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ความผิดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล

การให้บริการและการจำหน่ายอุปกรณ์ (trafficking) ทำให้เกิดการกระทำที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล (circumvention) เป็นวงกว้าง เกิดความเสียหายต่อเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นอย่างมาก และมักเป็นการกระทำเพื่อหากำไร จึงสมควรกำหนดความรับผิดชอบในกรณีดังกล่าว

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2565 จึงได้แก้ไขเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

- กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี โดยเพิ่มมาตรา 53/6
- กำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบสำหรับการให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ดังกล่าว โดยเพิ่มมาตรา 53/7 และมาตรา 53/8
- แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ มาตรา 70/1

ฐานความผิด

- กำหนดให้เป็นความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา 53/6 ผู้ใดให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผลิตภัณฑ์ หมายความว่ารวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

ข้อยกเว้น กำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา 53/6

มาตรา 53/7 การกระทำตามมาตรา 53/6 เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

- (1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น
- (2) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

มาตรา 53/8 การกระทำตามมาตรา 53/6 เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

- (1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น
- (2) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนาอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายและได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว
- (3) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคงปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี
- (4) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานต้องแสดงหลักฐานตามสมควรว่าได้ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

บทกำหนดโทษ

- การแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ มาตรา 70/1

มาตรา 70/1 ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา 53/1 หรือมาตรา 53/2 หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา 53/4 หรือมาตรา 53/6 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

อายุความคุ้มครองงานภาพถ่าย

มาตรา 6

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

มาตรา 21 ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2565

มาตรา 21 ลิขสิทธิ์โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้ สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณา งานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้มีลิขสิทธิ์มีอายุ ห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

- อายุความคุ้มครองงานภาพถ่ายกลับไปใช้บังคับตามมาตรา 19 คือ ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีก 50 ปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย เพื่อให้สอดคล้องกับ WCT
- ไม่ใช่บังคับกับงานภาพถ่ายที่หมดอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์แล้ว ในเวลาที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ความต่อเนื่องของคณะกรรมการลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2565

- เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา 57

“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่”

คำถามทบทวน บทที่ 10

